N°. 77. **A°. 1843.**

DINGSDAG, den 26sten SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 September 1843.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. A. MAC INTOSH, voor de Slavin *Johanna*; hem in eigendom toebehoorende.
2. A WARNSINCK, voor de slavin *Crisianna* en hare dochter *Adelphina*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, opgeroepen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, om aangaande het *eerste* verzoek binnen den bij anticipatie bepaalden termijn van *acht* dagen, en betreffende het *tweede* binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of prétentie ter Gouvernements Secretarij anteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 September 1843.*

Van wege den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slaven *Maria* en *Sophia*: toebehoord hebbende aan H. J. VELDWIJK.
2. Aan den Slaaf *Frans*: toebehoord hebbende aan F. van H. E. MULLER.
3. Aan den Slaaf *Augustinus*; toebehoord hebbende aan L. van A. DE REGO.
4. Aan den Slaaf *Charles*; gestaan hebbende onder Straatvoogdij van C. L. G. VAN AMSON, en afkomstig van de Weduwe KAPS; — en dat de gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. MARIA PETRONELLA BUIKSLOOT.
   CAROLINA SOPHIA BUIKSLOOT.
2. FRANS BRUNEN.
3. AUGUSTINUS JOSEPHUS BURTA.
4. CAROLUS BREUKELEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 29 Julij.

De motie van den Heer O'Brien, die verlangd had, dat een regterlijk onderzoek zou worden ingesteld, om de grieven van Ierland te constateren, en dat de middelen zouden worden beraamd om daarin herstel aan te brengen, is door de kamer der gemeenten, in hare zitting van den 12den verworpen geworden met eene meerderheid van 79 stemmen; namelijk 243 tegen 164 voor. Sir Robert Peel; die, omstreeks het einde der discussie, het woord had opgenomen, heeft staande gehouden, dat naardien de politiek van het Engelsche kabinet jegens Ierland steeds in gematigd geweest, de aanneming der motie een hoon jegens het ministerie zoude zijn; overigens heeft hij in zijne lange redevoering niets gezegd, waaruit zou op te maken zijn, dat hij tot eenigen maatregel van gestrengheid zou besloten hebben.

— In de city is het gerucht in omloop dat in den boezem des kabinets ernstige oneenigheden waren ontstaan over de opzigtelijk Ierland te volgen staatkunde. In den *Times* heeft men onderscheiden artikelen opgemerkt, die zich kenmerkten door eenen zeer scherpen geest van vijandigheid tegen Sir R. Peel, en die terzelfder tijd ten doel hadden om de ministeriële departementen van zwakheid te beschuldigen. Het is eene daadzaak, dat de ministeriële partij van het gemeentenhuis uiterst ontevreden is geweest over de draling van het gouvernement; zekere ministers zijn dit, naar men zegt, insgelijks; men kan niet zeggen wie deze ministers zijn, maar te oordeelen naar de antecedenten schijnen de hertog van Wellington, lord Stanley en Sir J. Graham het meest tot dwangmaatregelen over te hellen. Het karakter van Sir R. Peel geeft integendeel reden om te onderstellen, dat hij een vijand is van gewelddadige middelen, te meer daar nog geene strenge stappen zijn gedaan.

— Van wege de admiraliteit is gisteren bevel gezonden aan Haar Majesteits stoomboot *the Cormorant*, om onmiddellijk van Plymouth af te zeilen met gewigtige gouvernements depeches voor den Britschen consul te Rio Janeiro, en voor den commodore Purvis, de Engelsche maritieme bevelhebber te Montevideo. Gezegd schip brengt ook depeches over aan Lord George Paulet, bevelhebber van Hr. Ms. fregatten in den stillen Oceaan, houdende de erkenning der onafhankelijkheid van Tawehamaha, Koning der Sandwich eilanden, met wien een handelstraktaat is gesloten, krachtens het welk de invoer van Britsche goederen, in alle de havens der eilanden vrij van belasting wordt toegelaten. De cormorant zoude jl. Maandag (19 dezer) hebben moeten afzeilen, maar werd wegens eenige aan hare machinerie te bewerkstelligen geringe reparatien nog teruggehouden. Zij zal eerst naar Rio Janairo; vervolgens naar Montevideo en eindelijk naar Caloa en Valparaiso stevenen.

— De dagbladen houden zich bij voortduring bezig met eene soort van opstand, die in het prinsdom Wallis plaats vindt, en waarvan de bedrijvers den naam van Rebeccaïten of dochters van Rebecca hebben bekomen. In den beginne lachte men over de zaak, maar thans is het geval ernstig geworden. Zie hier eenige bijzonderheden dienaangaande.

Het Engelsche gouvernement heeft in dat prinsdom voor weinige jaren slagboomen en tolgelden daargesteld, die de bevolking tot daden van verzet hebben gedreven. De boeren van Wallis, die tot daartoe aan dezen in de overige gewesten van Groot-Brittannie algemeen ingevoerden maatregel niet waren onderworpen geworden, hebben deze nieuwigheid met weerzin aanschouwd. Welras begonnen zij op onderscheiden plaatsen de tolhekken tegen den grond te halen en de tolgaarders woningen af te breken. Ten einde deze hunne ondernemingen met meerdere veiligheid te volvoeren, hebben de landlieden van Wallis besloten zich onkenbaar te maken en zijn alzoo op het denkbeeld gekomen om vrouwenkleederen aan te trekken en zich het gezigt zwart te maken. Dit voorbeeld verspreidde zich snel door het gansche landschap, en aangezien de Engelsche bevolking veel voedsel uit den bijbel haalt en de namen en verhalen daaruit op alle dingen toepassen, zoo vonden de slagboombrekers het niet onaardig om het hoofd hunner bende met den naam van Rebecca te bestempelen en zich zelven de dochters van Rebecca te noemen. Rebecca is dus de naam van ieder hoofd eener expeditie tegen de slagboomen, terwijl de dochters van Rebecca de mannen zijner bende zijn. Het welslagen van de ondernemingen der Rebeccaïten heeft hun menigvuldig recruten doen verkrijgen; al het jonge manvolk des platten lands wilde bij de bende opgenomen worden, maar de Rebeccaiten willen, ten einde het contract met de vrouwenkleeding te meer te doen uitkomen, geene dan vastberaden en rijzige manspersonen aannemen; zij hebben derhalve tegenwoordig eene soort van organisatie en beginnen ontzagwekkend te worden.

Men weet, dat de armenwet in Groot-Brittanië veel verandering heeft ondergaan. Men heeft ingezien dat het geven van onderstand aan huis de luiheid aanmoedigde en het armenwezen meerdere uitbreiding gaf, in plaats van het te stuiten. Dit is volkomen waar, doch welk middel heeft men alstoen in werking gesteld? Men is op het denkbeeld gekomen om eene soort van toevlugtshuizen daar te stellen, waarin de behoeftigen worden opgenomen doch voor welke men zich heeft beijverd het verblijf aldaar ondragelijk te maken, door hen aan allerlei hardheden te onderwerpen. Deze maatschappelijke onmenschlievendheid is door de volksklassen met kwade oogen aanschouwd, waarom de Rebeccaïten, die zich nu eenmaal tot herstellers van grieven hebben opgeworpen en daarenboven aangevuurd door het gelukken van hunnen eersten kruistogt, den oorlog hebben verklaard aan al de toevlugthuizen van dezen aard en bezonnen zijn dezelve te vernielen. Het Rebeccaïsmus zoowel als het chartismus, is dus weder om het gevolg van eene reactie des volks tegen een stelsel van verdrukking.

Het opmerkelijkste gedeelte van Rebeccas veldtogt is geweest de aanval op de stad Carmarthen. Op zekeren ochtend vond men in de straat een geschrift aangeplakt, waarbij kennis werd gegeven dat op een vastgestelden dag en uur deze of gene slagboom, deze of gene poort, dit of dat huis van toevlugt zoude aangevallen en verbrand worden. Die aankondiging was onderteekend Rebecca. De overheids-

personen van Carmarthen waren dus voor uit gewaarschuwd, dat hunne stad eenen aanval had te verwachten, doch ongeluk kiglijk konden de autoriteiten over geene toereikende civiele of militaire magt beschikken, weshalve zij op veertig mijlen afstands versterking moesten ontbieden. Op den bepaalden dag rukten de Rebeccaïten op de stad aan. De aanranders, die meerendeels vermomd waren, en zich het aangezigt zwart gemaakt hadden, trokken met eenen tamboer voorop de stad binnen, en namen stormenderhand de gevangenis *the heart of Midlothian* in bezit.

Deze wanordelijkheden zijn niets dan de gewelddadige tekenneengeving van den staat van armoede der geringe volksklasse, het gevolg der groote krisis, welke door de werktuigelijke nijverheid is te weeg gebragt.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 Julij.

Het blad *La presse*, dat in vijandigheid tegen Espartero en in ongunstige voorspellingen omtrent zijn lot steeds verder gegaan was dan de *Débats*, meldt het volgende:

»Op dit tegenwoordig oogenblik heeft de regent, zoo hij ookde havenstad Kadix heeft kunnen bereiken, zich naar eene Spaansche kolonie ingescheept. Wij vernemen heden de wareoorzaak van zijnen overhaasten marsch van Balazote naar Val de Penas. Den 8sten is te Balazote, toen men de troepen, welke Espartero van Albacete met zich gebragt had, weder op marsch wilde doen gaan, de infanterie en aan haar hoofd het maar al te beruchte regiment van Luchana aan het muiten geslagen. De regent, na vruchteloos gepoogd te hebben haar te bevredigen, is gedwongen geweest met drie, hem getrouw gebleven eskadrons, de vlugt te nemen.

» Hij is vertrokken, wel begrijpende dat, alles voor hem uit was; want wij vernemen, dat hij aan de diplomatieke agenten die, eenige dagen vroeger, hem, ingeval van tegenspoed, Frankrijks en Engelands gastvrijheid aanboden, geantwoord heeft, dat hij niet rijk genoeg was, om te Londen of te Parijs te leven, en dat, daar hij een Spaansch burger was, het eene Spaansche kolonie zou wezen, aan welke hij eene nederige schuilplaats zou gaan verzoeken.

» Te zelfder tijd heeft hij aan de vertegenwoordigers van Frankrijk en van Engeland zijne vrouw bevolen; en hunne officieuse tusschenkomst verzocht."

— In de laatste zitting der akademie van wetenschappen heeft de heer Bory, president der commissie welke naar Algiers werdt gezonden, begonnen met een gedeelte van zijn verslag voor te lezen. Hij heeft omtrent de toekomst der kolonie, onder anderen, het volgend gevoelen geuit:

»Men zal, wanneer ons gezag gevestigd is, aan den grond van Afrika geestrijke wijnen, van gelijke hoedanigheid als die van Spanje, Madera of de Canarische eilanden, benevens de beste tabak der wereld kunnen ontwoekeren; beter katoen dan dat van het Oosten, niet minder schitterende cochenille dan die van Mexico; olie, welke de handel genoodzaakt is thans in zoo aanzienlijke hoeveelheden uit het Oosten te trekken: even schoone zijde als China kan opleveren, en bijna al de vruchten der wereld, onder welke vele, die, gedroogd zijnde, een aanzienlijk artikel van uitvoer kunnen maken, om niet te spreken van het graan, dat wij thans ter waarde van zoo vele millioenen uit de Zwarte Zee gaan halen, terwijl het in Barbarije overvloedig is waar het ten allen tijde beroemd was, wegens deszelfs goede hoedanigheid."

— In den staat van Illinois (Noord-Amerika) is onlangs als valsche munter gearresteerd geworden iemand, genaamd Robison; bij het doorzoeken van zijne papieren zijn brieven van zes alle nog in leven zijnde vrouwen, die hij allen plegtig in kerken van onderscheiden graafschappen der Vereenigde-Staten getrouwd heeft; allen beklagen zich van door hem verlaten te zijn. Tijdens zijne arrestatie hield hij het met een meisje, hetwelk hij denkelijk van voornemen was tot zevende vrouwtje te nemen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 27 Julij.

Gisteren namiddag ten 4 ure heeft het 1100jarige jubilé van het bisdom Wurzburg met eene buitengewoon talrijke processie uit de zoowel uit- als inwendig feestelijk versierde hoofdkerk door het grootste gedeelte der stad eenen aanvang genomen. Al de burgerlijke en militaire autoriteiten, de leden der stedelijke regering, gilden en vedere burgers, de geleerden en burgerlijke scholen met hunne onderscheidings teekenen, vaandels en muzijk woonden dezen optogt bij, die twee uren duurde. De pauselijke internuntius te Munchen, monsg. Viale Prela, droeg het venerabel; hem volgden de bisschoppen van Fuld en Wurzburg. Heden is nog de bisschop van Eichstadt, de graaf Reisach, hier aangekomen; de overige hoofden van Beijersche diocesen hadden met leedwezen te kennen gegeven, dat zij de plegtigheid niet konden bijwonen. Z. H. de Paus had ter eere van den H. Bonifacius uit Rome van 17 Junij eene bul gezonden, waarbij aan alle geloovigen, die van 8 tot 15 Julij d. j. eene stads of dorpskerk van het bisdom Wurzburg, onder voorgeschreven vorm, mogten bezoeken, volkomen aflaat verleend. Heden, Kiliansdag, een dag, die buitendien van oudsher door de lands franken aan het stads bezoek is gewijd, zullen niet veel minder dan 16,000 gasten hier geweest zijn. Zoo even wordt ook de door den Augsburger kunstenaar Reuss gegraveerde jubilé medailje uitgegeven, die op de eene zijde den vrijstaanden dom, aan de andere zijde de drie heiligen der oost frankische landskerk, Kiliaan, Bonifacius en Burkhard vertoont, en daaronder het wapenschild des hertogdoms Franken land en dat van den tegenwoordigen bisschop, George Anton Stahl. Ook vele brochures zijn als feestgeschenk in het licht gegeven.

— Dezer dagen heeft de bij de Oostenrijksche staats conferentie gegeatacheerde raadsheer, ridder Adr. v. Balbi, na een verblijf van bijna een jaar, de fransche hoofdstad verlaten, alwaar hij de volgens de nieuwste ontdekkingen en de jongste staatkundige transactien bewerkte *élements géographie générale* bij Renouard had doen uitgeven. Den Koningen van Holland en Griekenland heeft het behaagd hem, ter belooning van zijne groote verdienste jegens de geographiesch statistieke wetenschappen, het ridderkruis van den Nederlandschen Leeuw en van de Grieksche orde des Verlossers te verleenen. Deze overal hoog geachte geleerde, die nu gedurende 35 jaren zijne gansche werkzaamheid aan de studie der aardrijkskunde en statistiek met rusteloozen ijver heeft besteed, keert naar zijn vaderland terug en zal te Milaan, welks beroemd instituut in hem een van deszelfs werkzaamste leden bezit, de tot de uitgaaf van een nieuw statistiek werk, hetwelk een vergelijkend statistiek overzigt der preponderende mogendheden van den aardbol ten oogmerk heeft, bijeen gegaarde bouwstoffen bearbeiden en ordenen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 23sten, het Schip de Onderneming, Kapt. J. C. Aikes, van Amsterdam, hebbende 40 dagen reis.

(Aan de rivier Coppename)

Den 7den dezer, het Engelsch Brigantijn Schip Relief, Kapt. E. Man van Barbados, ter afhaling eener lading Hout van 's Lands Etablissement van Houtveilling.

UITGEKLAARD.

Den 23sten, de Nd. Am, Brik Cambrian, Kapt. J. Rowe, naar Boston; lading: 334 vaten Malassie.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 8sten Augustus ll., het Schip de Stad Zwolle; Kapt. R. P. Dik; van hier.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.